

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नै० भा० सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥ नैति वैद्यस्य विद्यावतः ॥ १ ॥ २ ॥

पित्रामात्राच विहितां सदा गार्हस्थ्यभागिनीं ॥ वरयित्वा यथान्यायं मंत्रवत्परिणीय च ॥ ३२ ॥ कुलीनां शीलसंपन्नामपत्यजननीमपि ॥ त्वामहं जीवितस्या
र्थे साध्वीमनपकारिणीं ॥ ३३ ॥ परित्यक्तुं न शक्यामि भार्या नित्यमनुव्रतां ॥ कुत एव परित्यक्तुं सुतं शक्याम्यहं स्वयं ॥ ३४ ॥ बालामप्राप्तवयसमजातव्यं जना
कृतिं ॥ भर्तुरर्थाय निक्षिप्तां न्यासं धात्रामहात्मना ॥ ३५ ॥ यया दौहित्रजालो कानाशं सेपितृभिः सह ॥ स्वयमुत्पाद्यतां बालां कथमुत्सृष्टुमुत्सहे ॥ ३६ ॥ मन्यं
ते केचिदधिकं स्नेहं पुत्रे पितुर्नराः ॥ कन्यायां केचिदपरे मम तुल्या बुभौस्मृतौ ॥ यस्यां लोकाः प्रसूतिश्च स्थितानित्यमथो सुखं ॥ अपापांतामहं बालां कथमुत्स
ष्टुमुत्सहे ॥ ३८ ॥ आत्मानमपि चोत्सृज्य तप्स्यामि परलोकगः ॥ त्यक्ताद्येते मया व्यक्तं नेह शक्यं ति जीवितुं ॥ ३९ ॥ एषां चान्यतमत्यागो नृशंसो गार्हितो बुधैः ॥
आत्मत्यागे कृते चेमे मरिष्यंति मया विना ॥ ४० ॥ सकृच्छ्रामहमापन्नो न शक्तस्तर्तुमापदं ॥ अहो धिक्कां गतिं त्वद्यगमिष्यामि सबांधवः ॥ सर्वैः सह नृतं श्रेयो न
च मे जीवितं क्षमं ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि ब्राह्मणचिंतायां सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
ब्राह्मण्युवाच न संतापस्त्वया कार्यः प्रारुते नेव कर्हिचित् ॥ न हि संतापकालो यं वैद्यस्य तव विद्यते ॥ १ ॥ अवश्यं निधनं सर्वैर्गतव्यमिह मानवैः ॥ अवश्य
भाविन्यर्थे वै संतापो नेह विद्यते ॥ २ ॥ भार्यापुत्रोऽथ दुहिता सर्वमात्मार्थमिष्यते ॥ व्यथां जहिसु बुद्ध्या त्वं स्वयं यास्यामि तत्र च ॥ ३ ॥ एतद्विपरमं नार्याः कार्यं
लोके सनातनं ॥ प्राणानपि परित्यज्य यद्दुर्लभं तद्विदुः ॥ ४ ॥ तच्च तत्र कृतं कर्म तवापीदं सुखावहं ॥ भवत्यमुत्र चाक्षय्यं लोकेऽस्मिंश्च यशस्करो ॥ ५ ॥ एष चै
व गुरुर्धर्मो यं प्रवक्ष्याम्यहं तव ॥ अर्थश्च तव धर्मश्च भूयान्न प्रदृश्यते ॥ ६ ॥ यदर्थमिष्यते भार्याप्राप्तः सोऽर्थस्त्वयामयि ॥ कन्याचैका कुमारश्च कृताहमनृणा
त्वया ॥ ७ ॥ समर्थः पोषणे चासि सुतयोरक्षणे तथा ॥ न त्वहं सुतयोः शक्ता तथारक्षणपोषणे ॥ ८ ॥ मम हित्व द्विहीनायाः सर्वप्राणधनेश्वर ॥ कथं स्यातां सुतौ
बालौ भरेयं च कथं त्वहं ॥ ९ ॥ कथं हि विधवानाथा बालपुत्राविना त्वया ॥ मिथुनं जीवयिष्यामि स्थिता साधु गते पथि ॥ १० ॥ अहं कृतावलिमैश्च प्रार्थ्यमाना
मिमां सुतां ॥ अयुक्तैस्तव संबंधे कथं शक्यामि रक्षितुं ॥ ११ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्र भर्तृद्वितनिमित्तं तच्च प्राणत्यागरूपं कर्म ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अहं कृताः गर्विताः अवलिप्ताः कलंकिताः अवलेपस्तु गर्बे स्थाले पने दूषणे पिचे ति मेदिनी ॥ ११ ॥